

ברוך אתה נבואר. אמרו חז"ל במדרש:
אריב"ס המקרא הזה מדבר במשה,
בכיאתו לעולם קירב רחוקים זה בתיה בת
פרעה, ובברוך אתה בצתך זה משה
ביציאתו מן העולם קירב רחוקים זה
ראובן שני' (דברים ל, ז) יחי וראובן ואל
ימות ע"כ. כתוב אאמ"ו הנגאון ז"ל: הכוונה,
דנהנה חכז"ל אמרו (אבות ב, ח) אל תאמין
בעצמך, ובכובך זרע זרעך ולעverb אל תנח
ידך כי איןך יודע איזהו יוכשר (קהלת יא, ז)
ע"כ. והאדם צריך להיות עומד בעבודת
די' תמיד מעת בואו לעולם עד עת צאתו,
וגם אם נפשו בטוב תלין, צריך להיות לו
יתר לחלות עליו כמו שדרשו (סנהדרין כו
ע"ג) על שבנה (ישע' יב, ט) מה לך פה ומני
לך פה כי חצתת לך פה כבר, משה זכה
וזיכה את הרבים ונתמלא הבית אורה
כאשר בא לעולם, על ידו נתגירה בחיה
בת פרעה שהכירה כי גדול די' ועינו אל
יראיו, זאת הכירה כשראותה שמשה ניצול
ممות, וכן בעת פרידתו קירב רחוקים
החלפל על ראובן שבקל יוכל האדם לבא
ליידי חטא אם רואה הן צדיק בארץ
ישולם, אף במשה פגע מדת הדין, אמר
יחי וראובן ואל ימות.

נכח, ז' ברוך אתה בבאך. אמר
ר' יהונתן בר סימון המקרא זה
מדבר במשה, בבאך זה משה,
בכיאתו לעולם קירב רחוקים זו
פטיה בת פרעה, ובברוך אתה
בצאתיך זה משה, ביציאתו מן
עולם קירב רחוקים זה ריאובן,
מפני שגאמר (דברים ל, ז) יחי ריאובן
ואל ימת. -

מתנות כהונת
בתיה בת פרעה. אג了吗ו מן סילול חלמ' לשוס"ג.

א' ג' ס' פ' פ' ג'

יח כל המזבח את הרבים אין חטא בא
על ידו, וכל הפסחטיא את הרבים אין
מספיקין בידיו לעשות תשובה. משה

זוכה וזכה את הרבים, זכות הרבים פלי'י
בו, שגאמר (דברים ל, נ) צדקת כי עשה
ומשפטיו עם ישראל. ירכעם בן נבט
חטא וחתטיא את הרבים, חטא הרבים
פלי' בו, שגאמר (מלכים א, ט, ל) על חטא
ירכעם אשר חטא ואשר החטיא את
ישראל:

פ' ג' ס' ג' פ' ג'

גם מה שכח עוד תי"ט דבעינן דזוקא רבים שבוש הוא בעני. דודאי אפי' זוכה אחד (אבל שיכול לזכות יותר)
בכל מזכה-רבים יחשב וכן להפך, כי הכל הולך אחר הכוונה. שם היה ביכלתו לזכות רבים היה עושה,
ולא עוד אלא אפי' אחד שזכה לעצמו בלבד בלבך בלבך מזכה את הרבים, לפי שכולן זוכין על ידו וכן אמרו
[סנהדרין קא]. על הפסוק ואנכי בעלתיך בכם וגורי [زמרה י, יג]. אחד מעיר מזכה את כל העיר ואחד משפחה

מזוכה כל המשפחה. והיינו נמי לדעתינו כשועשה כל
שביכלתו לזכות גם לאחרים, ואע"פ שלא עלתה
בידו, המחשבה מצטרפת למעשה, כמו שאמרו
[ברכות ז]. כל החושב לעשות מזכה ונאנס ולא עשה
עליו כאילו עשה, לפיכך נחשב לו כאילו כבר
זכה את הרבים בפועל, ומועל גם כן לשיזקו רבים
על ידו כאמור.